

200701875/1.

Datum uitspraak: 14 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/49076 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 19 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingewilligd.

Bij besluit van 13 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 februari 2007, verzonden op 20 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

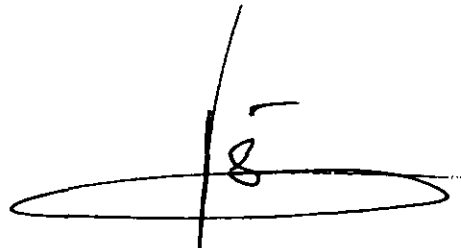
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 juni 2007

295
Verzonden:

14 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 06/49076
V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde mr. H. Klein Hesselink,
advocaat te Terneuzen,

tegen

de Minister van Justitie (voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en integratie),
verweerder,
gemachtigde mr. J.E.P. Pijnenburg,
medewerkster bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Eiser heeft op 8 februari 2005 een aanvraagformulier 'Aanvraag verblijfsvergunning of wijziging beperking zonder MVV', model M35-A, ingediend bij de burgemeester van Terneuzen, met daarbij gevoegd een begeleidend schrijven van eisers gemachtigde, gedateerd 4 februari 2005.

Naar aanleiding van eisers aanvraag heeft verweerder op 18 januari 2006 besloten eisers verblijfsvergunning te wijzigen in een verblijfsvergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf', met de aantekening 'arbeid vrij toegestaan, TWV niet vereist'.

Het namens eiser door diens gemachtigde daartegen gemaakte bezwaar heeft verweerder bij besluit van 13 september 2006 ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit is namens eiser op 10 oktober 2006 beroep ingesteld.

Per 14 december 2006 is de onderhavige beslissingsbevoegdheid van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (VRIN) overgegaan naar de Minister van Justitie.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 26 januari 2007. Eiser is daar verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Ter zitting is het onderzoek in de zaak gesloten.

II. Overwegingen

1. Eiser is sinds 1994 in het bezit van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, welke laatstelijk aan hem is verleend onder de beperking 'arbeid in loondienst', geldig tot 27 mei 2004.
2. In geschil is de vraag naar de strekking van de op 8 februari 2005 door eiser ingediende aanvraag.
3. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat het bestreden besluit moet worden gezien als een – volgens hem onterechte - weigering om hem een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd te verlenen.
4. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de aanvraag waarop is beslist slechts strekt tot het wijzigen van de aan eisers verblijfsvergunning verbonden beperking in de beperking 'voortgezet verblijf'.
5. De rechtbank overweegt dienaangaande dat een aanvrager op grond van artikel 4:2 van de Algemene wet bestuursrecht en onderdeel B1/9.2 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 gehouden is het doel van zijn aanvraag te vermelden en dat per aanvraag slechts één verblijfsdoel kan worden vermeld. Verder is in de artikelen 3.26 en 3.32 van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Vv 2000) geregeld dat respectievelijk de aanvraag tot het verlenen of wijzigen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd wordt gedaan door indiening van de daartoe in bijlage 13 van het Vv 2000 voorgeschreven formulieren.
6. Het door eiser ingediende aanvraagformulier ziet blijkens de aanhef evident niet op aanvragen om verblijf voor onbepaalde tijd. Daarnaast heeft eisers gemachtigde in diens begeleidend schrijven van 4 februari 2005 uitdrukkelijk verwezen naar 'de aanvraag wijziging beperking'. Alleen in het slot van de brief concludeert hij dat eiser, gelet op diens achtergrond en het bepaalde in artikel 115 van de Vreemdelingenwet 2000 inmiddels 'en wel van rechtswege' in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd.
7. Naar het oordeel van de rechtbank kan gezien het vorenstaande niet worden gezegd dat verweerder de aanvraag ten onrechte heeft opgevat als strekkende tot wijziging van de aan eiser verleende verblijfsvergunning in een verblijfsvergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf'. Verweerder was niet gehouden om verder navraag te doen bij eiser omtrent het beoogde verblijfsdoel, zoals door eisers gemachtigde ter zitting is betoogd.
8. Het beroep is dan ook ongegrond.
9. Er is geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III. Uitspraak

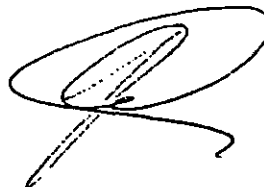
De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op 19 FEB. 2007
door mr. J.F.I. Sinack, rechter, in tegenwoordigheid van mr. M.D. Bezemer-Kralt, griffier.

De griffier,

De rechter,

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling
bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van
de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling
bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 20 FEB. 2007

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Den Haag

Hoger beroepschrift

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
te 's-Gravenhage
vreemdelingenkamer

RAAD VAN STATE BESCHODEN 15 MRT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Dit hoger beroepschrift is ingediend namens:

wonende te gemeente Terneuzen
van Marokkaanse nationaliteit,
hierna te noemen appellant,
in deze zaak woonplaats kiezend te 4537 AA Terneuzen,
aan de Axelsestraat 13,
bij de advocaat en procureur mr H. Klein Hesselink die door appellant bepaaldelijk is
gevolmachtigd om dit hoger beroepschrift in te dienen en die als gemachtigde in deze
procedure zal optreden.

Dit beroepschrift richt zich tegen de beschikking van de rechtbank te 's-Gravenhage,
zittingplaats Middelburg d.d. 19 februari 2007 (awb 06/49076).
Appellant kan zich met de beschikking en de gronden waarop die berust niet verenigen.

Verweerder is de Minister van Justitie
IND procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC Den Bosch

Inleiding

0.1 Appellant verblijft sinds 1992 in Nederland en heeft in ieder geval sinds 1993 een
verblijfsvergunning. In juli 2004 heeft appellant verlenging van zijn verblijfsvergunning
gevraagd. Appellant heeft daarbij bedoeld een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd aan te
vragen.

Bij beslissing van 18 januari 2006 is aan appellant een verblijfsvergunning verleend, met als
doel voortgezet verblijf, maar slechts voor bepaalde tijd.

0.2 Aangezien appellant van mening was dat hij voor een vergunning voor onbepaalde tijd
in aanmerking kwam en dat hij daar ook om gevraagd had, heeft appellant een bezwaarschrift
ingediend.

Het bezwaar is ongegrond verklaard, evenals het daarop volgende beroep.

Appellant brengt tegen de uitspraak van de rechtbank de volgende grieven in.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder de aanvraag van eiser heeft mogen opvatten zoals verweerder heeft gedaan, zonder om nadere informatie te vragen

Toelichting grief 1

1.1 Appellant heeft bij de gemeente, waar hij de aanvraag heeft gedaan, aangegeven dat hij een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd wilde aanvragen. De desbetreffende balieambtenaar die de aanvraag in ontvangst heeft genomen was van mening dat appellant niet voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in aanmerking zou komen. Om die reden is aan appellant een formulier verstrekt zoals door hem is ingevuld.

1.2 Appellant heeft zijn gemachtigde terzake benaderd en deze was van mening dat appellant in feite in aanmerking kwam voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd van rechtswege. Dat is in de brief van 4 februari 2005 ook met zoveel woorden aangegeven. Immers, aan het slot van de brief wordt concreet verzocht om aan appellant een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd te verlenen.

1.3 Het formulier is door appellant zelf ingevuld. Dit formulier is niet erg duidelijk ingevuld, zoals ter terechtzitting bij de rechtbank ook aan de orde is geweest..

1.4 Aangezien appellant een verblijfsvergunning is verleend voor bepaalde tijd heeft appellant bezwaar gemaakt en aangegeven dat hij in aanmerking wilde komen voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Appellant heeft bij die gelegenheid opnieuw aangegeven dat hij van mening is dat hij in aanmerking komt voor een vergunning voor onbepaalde tijd en heeft uitdrukkelijk verzocht om op het bezwaar te worden gehoord.

1.5 Appellant is van mening dat wanneer een aanvraag onduidelijk is, of wanneer toch enige onduidelijkheid bestaat over wat een aanvragen wil het bestuursorgaan (i.c. verweerder) gehouden is navraag te doen bij de aanvrager. Volgens appellant mag een bestuursorgaan niet zelf gaan bedenken wat een aanvragen misschien bedoeld kan hebben indien sprake is van enige onduidelijkheid. Een dergelijke werkwijze zou in strijd zijn met artikel 3.2 Awb.

1.6 Van enige onduidelijkheid was in casu in ieder geval in zoverre sprake dat door eiser een formulier is ingevuld waaruit misschien niet optimaal blijkt dat hij beoogde een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd te verkrijgen terwijl uit de bijgevoegde brief van appellants gemachtigde toch blijkt dat appellant van mening is dat hij een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd dient te krijgen. Om die reden had verweerder niet zonder meer mogen aannemen dat appellant bedoelde een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlengen. Verweerder had moeten navragen.

1.7 Volgens appellant is dit een gevolg van het vereiste van zorgvuldige voorbereiding van besluiten, en volgt het met zoveel woorden ook uit het bepaalde in artikel 4.5 Awb: indien een aanvraag onvolledig of onduidelijk is kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag buiten behandeling te stellen, maar niet nadat de aanvrager de gelegenheid heeft gehad om de aanvraag nader aan te vullen.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder in bezwaar niet gehouden was alsnog te beoordelen of appellant in aanmerking kwam voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd.

Toelichting grief 2.

2. Voor zover verweerder zich op het standpunt zou stellen dat de aanvraag voor verweerder duidelijk genoeg was in die zin dat verweerder er van uit ging, en ook mocht ervan uitgaan, dat appellant een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, althans de verlenging daarvan, heeft aangevraagd, is volgens appellant het volgende van belang.

Ervan uitgaande dat verweerder mocht menen dat appellant een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd had aangevraagd terwijl appellant heeft bedoeld om een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd aan te vragen had deze miscommunicatie in bezwaar kunnen en moeten worden gecorrigeerd.

De behandeling van een bezwaarschrift houdt immers in een volledige bestuurlijke heroverweging. Volgens appellant is er geen enkele reden waarom een dergelijke heroverweging niet mede zou kunnen omvatten het corrigeren van kennelijke miscommunicatie tussen aanvrager en bestuursorgaan, dus zoals in casu het beoordelen van de vraag of appellant bij nader inzien niet ook in aanmerking komt voor een vergunning voor onbepaalde tijd.

Daarom wendt appellant zich tot u met het eerbiedig verzoek:

- dit beroepschrift gegrond te verklaren;
- de beschikking van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingplaats Middelburg d.d. 19 februari 2007 te vernietigen;
- verweerder te veroordelen in de proceskosten

Terneuzen, 13 maart 2007

Gemachtigde

